

in po veselicah, ampak za povzdigo našega gospodarstva. Sedaj čakamo na vinske kupce. Ko bodo ti se prepričali o dobri kapljici, ki čaka na nje v naših kletih, bodo gotovo hodili k nam, dokler bo kaj zaloge. Da pa skrbimo tudi za našo duševno izobrazbo, je dokaz velikanski kup »Slovenskega Gospodarja«, ki prihaja k nam. Tudi naše izobraževalno društvo deluje; tiho sicer, a vstrajno in uspešno. Naša knjižnica je gotovo ena najlepših in najbolj delavnih. Da se znamo obratovati na odru, je dokaz »Miklova Zala«, s katero smo se imenitno postavili v lanskem letu. Hvaležni smo gospod dr. Jeraju, ki nam je na novega leta dan na občnem zboru našega izobraževalnega društva lepo povedal, kje je treba nastaviti orodje, s katerim se lika naš um, namreč pri naši lepi starodavni kmečki hiši; ona nam je in bo podlaga naše kmečke izobrazbe, na njo hočemo biti in ostati ponosni. Tudi smo sklenili, poživiti zopet Dekliško zvezo in fantovski krožek, to bo veseliga dela, da se z njim duševno zlikamo.

St. Janž na Dravskem polju. Ko bi se kak domačin, ki je pred par leti zapustil našo župnijo, povrnil, bi se kar čudil toliki spremembi, lahko rečemo, tolikemu napredku naših fantov. Naši tje, ki so pred leti smatrali za svojo dolžnost in za svoje veselje — pretep in »aufbiks!«, so minulo leto spoznali, da ta pot ni za ponosnega kmetkega fanta, in so se obrnili na drugo pot, ki je sicer težavnejša, a krepostnejša. Ustanovili so si pevsko društvo. Vsekakor so to sadovi boljše domače vzgoje in vpliv nekaterih naprednih fantov. Vsem skupaj moramo na tem mestu čestitati in jih staviti za zgled drugim, ki še niso našli pravega pota izobrazbe. Zlatolički fantje so ustanovili svoje pevsko društvo o Veliki noči. Največ zaslug ima gostilničar g. Franc Šolar, ki je dal na razpolago prostor in luč za vaje, in predsednik, požrtvovalni fant Rudolf Klasinc. Ne samo pevski učitelj, ampak tudi voditelj in vzgojitelj je g. Kos iz Ptuj. Z veseljem vrši to težavno nalogo, ko vidi, da je tudi med kmečkim ljudstvom ču in zanimanje za lepo pesem. Velik uspeh nje hovega dela se je pokazal na Silvestrovem večeru, ki so ga sami priredili. Ljudstvo se je kar čudilo in z navdušenjem ploskalo našim fantom, ko so zapeli par pesmi. Pesem »U boj, u boj«, so morali celo ponavljati. Drugo pev-

sko društvo je pevsko društvo naših požarnikov, katerega ustanovitelj je g. Šolar iz Starš, pevski vodja pa naš požrtvovalni organist g. Colnarič. Tudi ti so priredili svoj Silvestrov večer v Rožnji. Pri vsaki prireditvi v našem domu nas ti razveseljujejo s svojimi izbranimi pevkimi točkami. Fantje, ko ste že začeli lepo pot, vztrajajte še naprej, kajti tukaj gre za vašo korist in za ponos naše cele župnije.

Žiče. Kat. prosvetno društvo v Žičah je v nedeljo dne 21. m. m. otvorilo nov krasno slikan oder v Kat. društvenem domu, mojstrsko delo akademičnega slikarja g. Simona Frasa iz Slivnice pri Mariboru, s krasno dr. Krekovo igro »Turški križ«. Ker so igralci vseskozi dobro rešili svoje vloge in je igra zelo ugajala, se je na splošno željo občinstva ponovila v nedeljo dne 11. januarja ob treh popoldne ob dobrem obisku.

Dobro pogodil. Katehet v šoli: »Vsakdo ima torej svojega angelja varuha, kaj ne?« — Mihec: »Jaz pa vem, kdo ga nima.« — Katehet: »Kdo pa je to?« — Mihec: »Parkelj!«

Mala zamenjava. Katehet: »Kako je ime tistim ljudem, ki Jezusa niso mogli videti?« — Anica: »To so bili frizerji!« (Reči je mislila »farizeji«, pa je bila besedo pozabila!)

Ne ve, zakaj. Oče: »Ne vem, kaj je z mojo britvijo? Danes sem jo nabrusil, a sedaj noče prav nič rezati.« — Ivanček: »To pa je res čudno! Prej sem špičil z njo svoj svinčnik, pa je čisto lepo rezala.«

Otrok je otrok. Kmetič je prišel v veliko mesto — in je tam videl v izložbi punčko (pupo, lutko), ki je bila velika kakor pravo dete. Stal je tam in se je čudil, zakaj so ubogo dete zaprli med steklene šipe. Pri tem mu je padla okovana palica iz roke in je razbila šipo. Trgovec je skočil iz trgovine in je kmeta prijel, a ta je zatrjeval, da ne ve nič o tem, da bi bil on razbil šipo.

»Kdo pa?« je kričal trgovec. — »Bodite pametni«, je rekel kmet, »vi ste zaprli otroka med šipe. Otrok je otrok, brca je z nogo in, evo, šipa se je razbila.«

Dobro vzgojeni učenci. Star vaški učitelj na Švabskem je držal veliko na prijaznost ter uljudnost, kakor sta bili ukoreninjeni pri mladini v starih in dobrih časih. Skušal je ti dve čednosti ucepiti tudi svojim učencem. Zahteval je, če je kateri kihnil, da so dečki skle nili roke in rekli: »Bog te ohrani.« In zgodilo se je nekega dne, da je šel šolnik baš skozi vas, ko je padel deklič pri zajemanju vode čeber v vodnjak. V svoji dobrosrčnosti je bil učitelj takoj pripravljen za odpomoč in je hotel lastnoročno potegniti zajemač iz vodnjaka. Namignil je štirim v bližini se igrajočim dečkom, ki so ga spustili po vrvi v globočino. Je že držal čeber in že so ga bili potegnili skoro na vrh, ko je moral naenkrat kihniti. Pri kihnu so izpustili fantini vrv, sklenili roke in zaklicali za v vodnjak padajočim: Bog te ohrani!

Razvanje pri Mariboru. V nedeljo dne 18. t. m. bo v podružnici sv. Mihaela v Razvanju služba božja s pridigo in sicer ob pol 8. uri zjutraj, katero opravi frančiškan vič. g. p. Gabrijel iz Maribora. Popoldne ob pol dveh so pa večernice.

Brezno. V naših krajih je največ moških zaposlenih po gozdovih, celo po strmih, da človeka kar pretresa, ko pride v takšne strmine. V nekatere grabe redko posije solnce. Poleg domačih delavcev je tudi nekaj iz Hrvaškega, ki pa po navadi ne ostanejo dolgo časa tukaj; vsak pravi, da rajši gre v domači veseli, solnčni kraj. Tisti, ki smo zaposleni v lesni industriji, smo vsa leta zadovoljni s svojim skromnim zaslužkom, katerega smo si težko med nevarnostmi in z veliko previdnostjo zaslužili. Preteklo leto pa, ker je imel les

go, šepetala večkrat zaupljivo. Drobne je segel prijatelju zaupljivo v roko pred počitkom ob jutrajnem svitu z zagotovilom: »Tu-le ne bo stikal za teboj nikdo, tukaj bodeva sedaj gospodarila midva!«

Že na poldne je šlo, ko se je prebudil Guzajev Francuh, si omenjal oči in zbral toliko duha, da je znal, kaj je bilo in kje da je.

Pasje mrzla januarska burja je brila po nezaseženih vrhah Košance, ko je stopil oblečen v kuhinjo, kjer mu je postregla gospodinja z gorgim zajutrekom. Gospodar ga je peljal po okrepčilu venkaj pred hišo in mu razkazoval z roko grabe, kotline, vrhe in gozdove, ki ga bodo ščitili pred zasledovanjem in mu nudili dovolj prilike, da se bo osvetil za prizadeto mu krivico.

»Tukaj le pred nama za smrekami in ovinikom so sami bajtarji sosedje. Malo dalje je pač zelo premožen posestnik Vrečko na Žegarju. — Bogznaj od kedaj je že ime Vrečko pri tej hiši, ker nosi ostanek kužnega znamenja ob kolovozu v kamen uklesan napis: Wreschko z letnico

1664. Sedajni posestnik pusti šolati svoje sinove v Celju, Gradcu ter na Dunaju in je moj dober prijatelj. Dalje od Žegarja je na hribu župnija Prevorje, potem Zagorje, Pilštajn, Kozje, Pod-sreda, Št. Peter, Bizeljsko in Brežice. Tu le na levo po grabah imaš same kočarje, uboge pare. Vidiš pa čisto na levo na hribu dve cerkvi, to je Žusem in nekoliko spodaj je žusemski grad in spodaj v dolini Loka pri Žusmu z glažuto. Med Žusmom in Pilštajnom je v globoki grabi Olimje, potem Podčetrtek, koj pri Podčetrtku Sotla in preko te Hrvaško, kamor sploh ne sega štajerska oblast. Boš že sam spoznal te kraje in ljudi, ako boš hotel ostati pri meni. Povem ti pa, da so ti le kočarji siromaki, odirani ter izžemani od graščin in par kmečkih oderuhov. Meso ti pozna taka le hribovska para za največje praznike in če žene kak kravji rep kam tukaj le bolj blizu na sejem. Šentjurčani, Planinci in Šentvidčani vidijo par mojih bolj daljnih sosedov kaj radi na sejmih, ker so res dobri mešetariji. Saj, kaj pa če. Se mora klatiti okrog, ker

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, navitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5

bolj slabo ceno, smo imeli tudi tukaj bolj pičlo dela, vsled tega tudi manj zaslužka. Zdaj po zimi pa je skoro popolnoma zastala obrt in večina delavcev je brez dela in brez zaslužka. Težke so gospodarske prilike v Dravski dolini. — Drvar.

Remšnik. Zanimiva slavnost se bode vršila dne 18. januarja na naših planinah. Pri občih priljubljeni hiši Aubrechtovi bo ta dan otvoritev brezalkoholne gostilne. Ker je naša planinska vasica mnogo obiskovana od turistov, je to podjetje velikega pomena in ga toplo pozdravljamo in ga priporočamo domačinom in tujcem, sploh vsem, ki se zanimajo za treznostno gibanje in se navdušujejo za napredek našega naroda zlasti pri nas, ki smo straža ob severni meji.

Smiklavž pri Slovenjgradcu. Pri nas se je vsled požrtvovalnega prizadevanja tukajšnjega gospoda šolskega upravitelja na sv. večer dne 24. decembra vršila prva šolska božičnica. Prvotno se je nameravala večja prireditve z igro, deklamacijami in petjem. Ali ta del slavnosti se je moral, ker je večina šolskih otrok obolela na ošpicah in se vaje niso mogle vršiti, preložiti na poznejši čas. Dne 24. decembra se je v šoli vršila samo razdelitev darov med otroke. Gospod šolski upravitelj je najprej v lepo zasnovanem govoru pojasnil otrokom pomen božičnice. Nato je pa podal poročilo o došlih darovih. Šolska družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je darovala 500 Din, krajevna zaščita dece v Slovenjgradcu 100 Din, tovarna »Zlatorog« v Mariboru 100 Din, podružnica Slovenjgradec Ljublj. kreditne banke 50 Din, gospa graščakinja M. Kac v Smartinu pri Slovenjgradcu 50 D. Tudi kmetje so se izkazali s primernimi darovi. V blagu je darovala »Metka«, mehanična tkalnica v Celju, 5 kg ostankov, trgovci in obrtniki v Slovenjgradcu so skoraj vsi darovali lepe kose raznega blaga za obleko velike vrednosti. Vse skupaj je bilo darov v gotovini 1105 Din in v blagu približno v vrednosti 1400 Din, skupaj 2500 Din. Obdarovanih je bilo vseh 81 šolskih otrok s posameznimi deli obleke, ubogi otroci pa so dobili celo obleko. Končno je gospod župnik otroke opominjal, da se imajo Jezuščku zahvaliti za dobroto takih lepih božičnih darov, ki je obudil toliko blagih dobrotnikov darovalcev in njim priporočal, da naj se kažejo za prejete darove prav hvaležno

s tem, da radi ubogajo in se marljivo učijo in molijo za blage dobrotnike in za gospoda šolskega upravitelja, ki je imel toliko truda, potov in pisarenja, da se je moglo toliko darov skupaj dobiti. Vsem blagim dobrotnikom in gospodu šolskemu upravitelju naj pa bo ljubi Bog obilen plačnik!

Gortina. »Slovenski Gospodar« ima pri nas že desetletja stare naročnike, pa se od nas le redkokedaj kedo oglasi s kakšnim dopisom. Pri nas ne raste šmarnica in sploh nobena trta in menda zato živimo bolj tiho in bolj mirno; naši vaški fantje se ne tepejo in ubijajo, kakor se sliši od drugih krajev. Najdejo pa se tudi takšni ljudje, ki ga srkajo več kot treba. Kadar gremo k rani sv. maši, srečamo dostikrat te ljudi, ko kinkajo na vozeh vsi zaspani z Mute nazaj proti višinam. Pijejo v gostilnah, uboga živina pa stoji v tem zimskem času zunaj na cesti in večinoma še brez odeje. Čestokrat so potem ceste s koruzo pošodrane, ki so jo prej kupili.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Na sedmini po pok. Jožefu Brezniku, posestniku v Močni, se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 160 D. Bog plačaj!

Sv. Marjeta ob Pesnici. V mesecu decembru se je naša župnija pa res postavila tako, da smo lahko veseli in ponosni. Saj smo imeli kar štiri prireditve, od teh dve v božičnih dneh. Dne 21. decembra so nam naši učenci priredili pod vodstvom našega učiteljstva že težko pričakovano božičnico. Isto je otvoril naš gospod šolski upravitelj z vzgojno usmerjenim govorom na roditelje »Mir ljudem — kot smoter skupnega vzgojnega dela doma in šole.« Vspored božičnice je otvorila učenka H. P. z ganljivim govorom »Božična zgodba«, kjer je v lepih, domoljubno navdahnjenih besedah želela sveti božični mir — v čim krajšem času — pod streho enega našega skupnega doma tudi vsem našim v neodrešeni domovini. Temu so sledile lepe božične deklamacije in prizor »Najlepši čas«. Zelo je tudi ugajala igra »Rudeča kapica« s korajžno Blan ko in grdim volkom. Igra »Božična pošta« je nam predstavila veliko število lepih angeljev. Zadnja igra »Božična pravljica« je bila najtežja, namreč vsa v kiticah, a prav dobro izpeljana. Zadnja slika je bila zelo učinkovita, zlasti ko je govoril sklep božični angelj na otroke in na starše, škoda le, da je dim ben-

galičnega ognja igralce in poslušalce prezgodaj in prehudo motil v čakanju na konec. — Krona in seve od otrok najtežje pričakovano pa je bilo obdarovanje otrok. Od roditeljev je bilo obdarovanih 85 učencev, od šole, oziroma raznih zbirk daril pa 74 revnih učencev, torej čez dve tretjini učencev, seveda v prvi vrsti revnih in pridnih. Od domačinov gre najprva zahvala gospej Urbančič, ki je darovala 10 dekliskih oblek in 6 deških hlač. Razna oblačila, obuvala in slično so tudi revnim (ne svojim!) otrokom darovali: g. Baumgartner, Urenjak, Krmek, Lampl, Špricaj, Duh. V denarju po 200 Din g. Schiker, po 100 Din g. Misita, po 30 Din ga. Gornik, po 10 Din gg. Hešič, Sekol, Skamlec, Špricaj Antonija, Bauman Julijana, Kravos, Kurnik Eliza in Čep Ivan. Vsem imenovanim in morda še neimenovanim darovalcem prisrčni: Bog plati! Hvala Bogu smo našli tudi izven domačega kraja nekaj odličnih darovalcev, katerim se pa zahvalimo ob drugi priliki. Hvala pa tudi domačemu pevskeemu zboru, ki s svojim lepo ubranim petjem podpira vse naše šolske prireditve!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Ne, taki pa vendar nismo pri nas, da bi svojih velikih, zaslužnih mož spoštovati in ceniti ne znali. Le škoda, da niste mogli na pametivo (28. dec. preteklega leta) malo pogledati v našo društveno sobo: gospoda Ivana Roškarja bi videli, da, tistega, ki ga poznate širom okrog in veste za njegovo ljubezen in delo za kmetško ljudstvo, moča iz ljudstva in za ljudstvo; pa mu je sedaj 70 let. Okrog njega pa bi jih bili videli veliko, veste, mi Jurjevčani vkup držimo in smo »fanje od fare«, bi rekel mogoče naš gospod svetnik, ki je otvoril prisrčno slavnost. Dve častni diplomi smo poklonili gosp. Roškarju za 70letnico: eno naše domače občine — sedem jih je —, drugo pa prosvetno društvo »Edinost«. Kot deželnega in državnega poslanca in kmetijskega ministra poznata našega slavljena na daleč okrog. Za domači kraj je bil še vse več. Povsod so sledovi njegovega požrtvovalnega dela: delal je za ljudstvo kot župan v domači občini, kot član šent lenartskih denarnih zavodov, kot odbornik okrajnega zastopa in gerent pozneje, naše cestne zveze so njegova zasluga, pa je bil tudi predsednik krajevnega šolskega sveta, ustanovitelj in dolgoletni predsednik kmetijske

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangellj in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbiče za deca.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisni ceni na spodnji naslov: Uredna NEDELJE Maribor.

kočo mu tiščijo na hrib žena s kopico otrok, — grunta ima vsak toliko, da ne plačuje najbrže nobenega davka. Če boš prijazen s temi sirotami, ti bodo na uslugo, na kako čvekanje ali izdajstvo ni niti misliti. Razložil sem ti prilike tako po večjem. Več boš zvedel še danes od moje žene, a jaz moram hiteti v Št. Jur, da bom zvedel, kaj neki govorijo o tebi tržani. Po snočajšnjem dogovoru še moram za te marsikaj nakupiti in enkrat proti jutru bom še zopet doma.«

Tako se je glasil Drobnetov prvi krajevni in narodoslovni pouk. Guzaj je priznal sam pri sebi, da mu je naklonila usoda te kraje, ki so kakor ustvarjeni za maščevanje krivice.

Ti hribi, grabe ter koltine z revnimi kočurami in razsežnimi gozdovi so daleč — daleč proč od prometa. Nudijo toliko skrivališč ter zatočišč, da bi moral biti slep ter gluha, ako bi ga zajela tukaj oblast, četudi bi ga pregnjala s celim bataljonom žandarmerije. Francuh je bil mnenja, da je začetek dober, le mirno

ter počasi je treba tipati okrog in on še bo gospodar vsega tega pogorja do hrvaške meje. Zloba ga je napodila v divjino kot divjo zver in sedaj se naj čuvata gospod ter bogatin, ker zverjad je zvita in bo grizla izza zasede ter po načrtu.

Iz preišljevanja o novem življenju je predramila Guzaja Drobniča, ki ga je povabila h kosilu, Štefan se je že bil odpravil v Št. Jur. Pri obedu je še le zvedel iz zgovornih ženskih ust, kedo vse biva v bližini, kaki ljudje se shajajo pri Drobnetu na Košanci in komu bi se lahko potipalo na žilo, ker ima preveč denarne krvi. Opoldanski razgovor je bil Guzaju dokaz, da je poučil mož ženo o namenu njegovega prihoda. Oba zakonca sta ga sprejela kot svojega, saj sta si obetala od novega podjetja v teh odlijudenih krajih vsestranskega dobička. So se pač našli ljudje: eni, ki so si hoteli opomoči brez truda ter znoja; drugi, ki se je hotel osvetiti pod zaščito samote, gozda ter revežev.

(Dalje.)

podružnice itd. Zaslužil si je častno občanstvo! Prosvetnemu društvu pa je bil itak ustanovitelj in predsednik nad 20 let. Po pravici se mu je v gorkih besedah poklonila posebej Mladiška in Dekliška zveza, saj je tolikokrat navduševal mladino za dobro stvar. Nešteto fantov in deklet, ki so ga kdaj slišali, že vzorno deluje na svojih domovih in v raznih organizacijah in zavodih tukaj in širom Slovenskih goric. Poštenost, odločnost, zavednost — to je imel sam, to je budil v drugih. Tako iskrena je njegova beseda, zato pa gre do srca. Iskrena in pristrana slavnost se je tudi zaključila tako, s par pesmicami namreč. To je pa posebna točka: pri nas so bili nekdanj »slavčki« doma in nekdo jih še vedno vzgojiti zna. Hitro naj povem še to, da je naša slavnost imela tudi drugi del, pravijo, da prav vesel. Bilo je to pod gostoljubno streho župnišča pri gospodu svetniku. Vedite, da mi Jurjevčani pač vkup držimo in nočemo biti zadnji ne gospodarsko in ne kulturno in naši možje vedo, da so iz ljudstva in za ljudstvo. V slogi pa je še vedno moč in v poštenju.

Sv. Boltenk v Slov. goricah. Ničče ne more oporekati, ako trdim, da je pri nas zelo zdrav kraj. Dokaz temu je komaj 15 smrtnih slučajev v minulem letu. Kot zadnji med temi smo na Štefanovo dopoldne spremili k večnemu počitku dobro mamico Gero Kos iz Trnovske vasi. Dočakala je lepo starost 84 let. Naj v miru počiva! Prirastek pa beležimo točno po dvoje rojstev na en smrtni slučaj. — Srednja sadna letina in ugodne cene za sadje so vzbudile pri gospodarjih, tudi fantih, misel, da osnujejo v župniji sadjarsko podružnico. V to svrhu se je že v jeseni izvolil pripravljalni odbor, ki bo vse uredil, da pride končno do ustanovnega občnega zbora. — Prosveto in srčno omiko po župniji širi preurejena cerkvena knjižnica, ki se je pomnožila z novo knjižnico Prosvetnega društva. Hvalevredno je, da daje tudi domača posojilnica v svrhu nabave novih knjig znatno podporo; zaenkrat 500 Din. — Vsako nedeljo popoldan so knjige vsem na razpolago. Zlasti zdaj v zimskem času segajte pridno po njih! Dobri časniki, njim »Slovenski Gospodar« na čelu, ostanejo tudi v novem letu kot stalni gostje v naših hišah. Približno na vsakega 4. Boltenčana pride po en dober list. To vzajemnost kalj samo par »Domovinarjeve«. — Novost za župnijo pa bo prepotrebna javna tehnična, ki jo namerava že letos zgraditi tudi domača hranilnica in posojilnica. Stala bo baje na oglu vrta Horvatove gostilne. Čisto prav je, da vložijo naša denarna zadruga del svojega premoženja v tako koristno napravo. Tako imamo vsi nekaj od tega. Brezdvomno pa se bo tudi izplačalo. Bog daj, da se kmalu ti načrti uresničijo! Kmetje, pa sploh vsi mali ljudje! Edina rešitev iz sedanje velike gospodarske krize je varčevanje, izobraževanje in združništvo!

Sv. Lenart v Slov. gor. Umril je dne 5. jan. v Spodnjem Porčiču tamkajšnji posestnik in krojač Jožef Mlakar. Zapušča ženo in dva sina. Pokojnik je bil nad 30 let naročnik »Sl. Gospodarja«. Naj v miru počiva!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Prostovoljno gasilno društvo ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 18. t. m. ob 8. uri zjutraj v stari šoli.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Začeli smo se pripravljati na prenovitev naše farne cerkve. Kakor povsod, je žalibog tudi pri nas nekaj takih, ki pri tem našem gospodu kaplanu nasprotujejo, pa to nič ne de, ker je več drugih, ki darujejo več kakor jim je predpisano. — Na starega leta dan smo imeli kar tri mrliče, med njimi obče spoštovano mater Ano

Ka'ar v nožnici,

zdravljen z Bisullinom jamci za 60% uspeh. Uporaba priprosta, prikladna in poceni. Dobi se samo po odredbi živinozdravnika. Brošura (knjižica) s sliko brezplačno po H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: „Lykos“, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8. 621

Šoštarič iz Gabernčkega vrha, na katere sedmini so radodarni pogrebci darovali za dijaško semenišče 41 Din, za kar jim Bog povrne stotero! Najbolj nas je ganilo, da smo na Božič pokopali staro Simoničevo mater, na novega leta dan pa očeta, ki sta dne 16. novembra m. l. še čila in zdrava obhajala zlato poroko.

Veličane pri Svetinjah. Pred kratkim nas je obiskala kruta smrt in nam vzela našega očeta, nad 38 letnega občinskega odbornika ter dolgoletnega naročnika »Slovenskega Gospodarja« Ivana Zidariča. Pokojnik je bil star 73 let; ni nikdar bolehal na kakšni bolezni ter je bil zmira veseli. Spoštovalo ga je staro in mlado in ga tudi rado imelo, saj je bil zgovoren in šaljiv, da malo takšnih. Po osmih dneh njegove prve bolezni ga je Bog poklical k sebi. Pokojnika je spremila k večnemu počitku množica ljudi in ljutomerska godba, kateri se iskreno zahvaljujemo. Najlepša hvála hodi izrečena gospodu župniku. Rajni naj v miru počiva! Ostalim naše sožalje!

Polenšak. Zadnji »Slovenski Gospodar« je pisal: Malo do pusta — dosti gostij. In res: že na novega leta dan je obljubil večno zvestobo Franc Gašperič iz Karlovca svoji izvoljenki Marjeti Majcen na Zasadih. Novemu in pogumnemu paru želimo obilo sreče in blagoslova iz nebes ter mnogo srečnih let! — Na sveto noč so mnogi videli neko nebesno znamenje. Nekateri, bolj babjevni sklepa — Bog nas varuj! — baje vojske. Pravijo, da se je enako znamenje videlo tudi leta 1914 in da je na to sledila ona grozna svetovna vojna. Po našem mnenju bo to kake večji zvezdni utrinek.

Polenšak pri Ptuj. Zaporedoma se vijejo žalni sprevodi pogrebcev, ki spremljajo svoje rajne na poslednji poti, tja na njivo večnega počitka. Na starega leta dan se je pomikala bela krsta s šestletno Micko Hojnik iz Hlaponec, katero so nosile belo oblečena dekleta. Uboga revica je zapustila svoje žalujoče starše po mukopolni bolezni, ki jo je trpela vsled težke operacije ter je po prepeljatvi iz bolnice v par urah izdihnila svojo nežno dušo, katera se zdaj veseli tam med angelci v rajskih višavah. — Že drugi dan se je zopet pomikala dolga vrsta ljudi proti pokopališču, vmes so pa nosili črno pobarvano hišico z

zemeljskimi ostanki komaj 46 let stare, pridne žene, skrbne gospodinje in krščanske matere Tereze Veldin iz Braclavec. Čeravno je bila po stanu revna, je vendar po svojih močeh bila darežljiva in polna gorečnosti za hišo božjo in njeno lepoto. Vedno je imela odprte roke, kadar je trebalo za čast božjo kaj darovati. Njena življenjska pot jo je vodila v cerkev in k obhajalni mizi. S pogostim sprejemanjem Najsvetejšega si je lajšala trpljenje v tej solzni dolini. Teško mukepolno bolezen je revica prenašala vdana v voljo božjo ter je mirno in lahko v Gospodu zaspala. Pokojna je bila vedno krasen zgled globokoverne, pobožne katoliške matere. Imela je naročene nabožne liste »Bogoljub«, »Glasnik« itd. Tudi brez »Slovenskega Gospodarja« njena hiša ni bila nikdar. Draga Treza! Kakor jasna luč si nam bila s svojim darežljivim srcem, marsikom v svarilen zgled in opomin. Ko se je nabiralo za nove zvonove, je kljub revščini za nje mnogo darovala; zato pa so njej zdaj tudi v zadnji pozdrav milo, a mogočno doneli. Utihiilo je biti srce, ki je storilo ob svoji skromnosti toliko lepega in dobrega; duša njena pa naj živi ter se veseli sadov del, ki jih je storila na tem svetu. Nebeško veselje naj jo ogreva ter pošilja tolažbe žalujočemu možu in majhnemu sinu.

Slatina Radenci. Dne 27. decembra smo pri Kapeli položili k večnemu počitku blago, dobrosrčno, vzorno ženo Jozefo Zemljič, mater tujakšnjega župana Jakoba Zemljiča. Na karmilih na domu se je nabralo v dobrodelne namene za Dijaško kuhinjo v Mariboru 140 Din. Dobrosrčnim darovalcem naj Bog povrne, blaga mati pa naj uživa plačilo za svoja dobra dela pri večnem Dobrotniku!

Prihova. Hud udarec je zadal župnijo Prihovo, občino Vrholje, dobro in krščansko Kešpretovo družino na Sevcu. Umril je namreč od kapi zadet dne 2. t. m. gospod Jožef Škerbinšek, 23 let cerkveni ključar na Prihovi, 22 let župan občine Vrholje in 39 let skrben gospodar. Kako je bil po celem konjiškem okraju znan in priljubljen, je pokazal njegov pogreb, kakoršnega še ni videla Prihova. Pogreb je vodil mil. gospod Fr. Tovornik, arhidiakon v Konjicah, v spremstvu gospoda profesorja Osterca in domače duhovščine. Med sprevodom je igrala v srce segajoče žalostinke na daleč okrog znana Grablečeva godba, katera ga je spremljala v zahvalo, da jo je vsako leto na Veliko gospojnico kot cerkveni ključar pogostil. Kaj je bil rajni, pokazal je gospod arhidiakon v lepem in pristranem govoru. Nazadnje se je poslovil od rajnega v imenu občanov gospod konservatorist Pirnik. Po odpeti »Vigred« povrne se je neprešteta množica težko in žalostno razšla.

Naslov odpošiljatelja:

P. n.

Uprava „Našega Doma“

Maribor
Koroška cesta 5

Nepozabni in nenadomestljivi Jožef, počivaj v miru!

Sv. Jernej pri Ločah. Na Štefanovo je priredil Podmladek Rdečega križa božičnico. Veliko šolsko sobo so napolnili darov željni otroci, prišli so tudi starši in prijatelji otrok, da so bili deležni veselja, ki so ga uživali naši najmlajši. Podmladkarji so pri razsvetljenim božičnim drevesom prednašali prireditvi primerne pesmi in sestavke. Odigrani igrice »Mir in ljubezen« je sledilo obdarovanje: zvezki, svinčniki, ravnila, radirke, rožiči itd. Za obdarovanje so prispevali šolski oder, dobrosrčni farani, lep dar je poklonil tudi tukajšnji trgovec gospod Bruderman. K lepo uspeli božičnici, h kateri je bil vstop prost, so pripomogli naši vedno vrli odrski igralci in igralke. Podmladkov odbor izreka vsem dobrotnikom prav srčno zahvalo!

Sv. Je . pri Ločah. Dne 2. januarja je umrl v Zgorajh Lažah po desetdnevni mučni bolezní Vrhovšek Franc v starosti 22 let. Rajni je bil delaven, miren in blag mladenič. Potrpežljivo je prenašal vse trpljenje v težki bolezní. Kako je bil priljubljen, je pokazal pogreb, katerega se je udeležilo veliko ljudi od blizu in daleč. Blagi fant nam bo ostal v najlepšem spominu. Naj v miru počiva! Vsem sorodnikom naše sožalje!

Polzeia. Priprave za stavbo Prosvetnega doma prav dobro napredujejo in že kažejo razveseljiv uspeh. Navoženega je že precej peska, gramoza in kamenja. Zadnji čas se je začelo z vožnjo lesa, katerega se je nabralo precej, vendar še ne zadosti in bomo morali še enkrat potrkati na dobra srca. Obračamo se tudi na Šentandražane, da nam, kot so že, pomagajo in nam darujejo les. Upamo, da nas boste velikodušno podprli pri našem delu. Dosedajna dela in vožnje so bila izvršena po kuluku in dosega vrednost več tisoč Din. Vse hvale vredno je delovanje naše javnosti, ki z veseljem in navdušenjem pomaga, z izjemo nekaterih, ki kljub temu, da bo dom koristil tudi v gospodarskem oziru, še vedno nočejo razumeti današnjega časa. Končno se je naše brezpomembnosti, kot naše delo gotovi krogi nazivljejo, spomnil tudi »Jutrove« dopisnik in v svoji bujni fantaziji videl stvar, ki so sigurno plod njegovih čudnih pojmov. Pri tem se je obregnil ob g. Jožefa Tavčer, ki je prodal zemljišče za Katoliški prosvetni dom, kakor da bi to bilo greh. Mi pa vemo ceniti njegove zasluge, kakor tudi pravilno ocenjujemo »Jutrovega« dopisnika, ki močno diši po denunciranju. Zato so vse take »pobožne« želje kakor tudi vse grožnje popolnoma odveč!

Sv. Vid nad Valdekom. Pridno in marljivo beremo »Slovenskega Gospodarja«, ki k nam redno prihaja vsak teden v prav lepem številu. Ostali mu tudi bomo zvesti naročniki v novem letu 1931. Čeravno je velika denarna kriza, pa tistih 32 Din bomo že še nekako pri drugih stvarih prištedili. Če drugače ne more kdo, zadostuje samo to: dva litra vina naj vsak manj pije. Tako imaš »Slov. Gospodarja« plačanega za celo leto. Poleg tega pa še imaš stanovanjsko hišo zavarovano za 1000 D v slučaju nesreče. — Kronika naše župnije v pretečenem letu kaže sledeče: rojenih je bilo 19 otrok, fantov 12, deklic pa 7. Umrlo jih je hvalabogu le 10. Zakonski jarem so si naložili 44 pari. Želimo jim prav mnogo sreče v novem stanu. — Letina je bila pri nas žalibog slaba. Ljubi Bog, daj nam v novem letu, da bi sadje boljše obrodilo, ker v pretečenem letu nič dela nismo imeli s prešanjem. Prazni sodi pojejo žalobno pesem. Mi bomo težko pogrešali ljubo kapljico pri težkem delu. Bomo že morali potrpeti, mogoče bo pa letos le boljše. Samo da bi vsakdanjega kruha nam ne manjkalo, za pijačo bo že voda dobra. Z delavci je velik križ. Vsak pravi: Tja ne grem delat, tam ne dajo piti. Do zdaj je bilo tako, znanprej pa ne bo mogel nobeden izbirati, kam bi šel na delo, ker večinoma pri vsakem kmetu laja pes v kleti. Veliko je takih hiš, da še ne pomnijo, da bi kedaj bili brez pijače kot letos. — Kmet iz St. Vida.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Dne 4. t. m. smo imeli občni zbor Prosvetnega društva. Iz poročil je razvidno, da je društvo precej uspešno delovalo. Želeti bi bilo več zavednosti ter smisla za skupnost! Ne pozabite, da društvo denarnih sredstev ne dobiva od zra-ka, zato ne zapirajte svojih denarnic, kadar je treba kaj prispevati, in treba še bo, da pride društvo čimprej do primerno urejenih prostorov. — V preteklem letu je bilo v naši župniji, ki šteje 1400 duš, rojenih 47, umrlo jih je 25, poročenih je bilo 7 parov. — Novo leto je tu, čas naročitve raznih časopisov. Skrbimo, da bodo v naše družine prihajali samo dobri časopisi, pred vsem naš stari znanec »Slovenski Gospodar«! Slabi časopisi, ki se žal tudi pri nas precej vsiljujejo, naj izginejo iz naših hiš! Če boste to storili, vam bo, dragi Ksaverijanci, pisec teh vrstic še katero novico, veselo ali neprijetno, napisal.

Nazarje. »Tam na Koroškem, tam so naše meje«, je prepeval mali srček edineček Milanček gospoda Kultererja v Nazarjih. Teden dni pozneje dvignil se je na belih, angelskih perutih v rajske višave, da kot nebeški krilatec bdi nad korotansko svojo domovino. Zemeljske ostanke je zagrnila z bolnim jekom

na njegov tretji rojstni in Novega leta dan njegova domovina — dična Sav. dolina!

Celje. Ljudsko gibanje v letu 1930. Rojenih je bilo 575 oseb; moških je bilo 299, ženskih 276. Nezakonskih je bilo skupaj 141 otrok, t. j. 23%, mrtvorojenih 61 (to je 10¼%) V bolnici se je rodilo 285 otrok. Dvojčka sta se rodila osemkrat. — Poročenih je bilo 232 parov. Med temi je bilo iz tujih župnij 75 parov, od domačinov je šlo v druge župnije 29 parov. — Umrlo je 416 oseb (z mrtvorojenimi), moških 214, žensk 202. V bolnici je umrlo od teh 275 oseb. Na mesto Celje pride od vseh 100 oseb, na okolico 134, na župnijo Celje torej 234 oseb; vsi ostali so bili iz tujih župnij. — Razmerje proti letu 1929 je bilo: Leta 1930 je bilo 111 porodov več, 32 porok več, smrtnih slučajev pa 38 manj.

Vitanja. Dne 3. t. m. je umrla v celjski bolnici devetletna Ivanka, hčerkica posestnika in bivšega organista g. K. Mavca iz Vitanja. Nenađn smrt marljive učenke in ljubke Ivankice je globoko pretresla vso okolico. Ivanka, počivaj mirno! Teško prizadeti rodbini izrekamo najiskrenejše sožalje!

Smarje pri Jelšah. V Pijovcah se je božično noč prikazal rdeči petelin in zapel prežalostno pesem posestniku Ivanu Kampuš, katerega mu je vničil poslopje. — V pondeljek pred kraljevem je bil ob veliki udeležbi občinstva pokovan podporočnik Hugon Pogorevc, sin tukajšnjega gospoda inšpektorja finančne kontrole v pokoju. Neizprosna morilka mladine jetika ga je položila v bolniško posteljo, ter mu kljub najpožrtvovalnejši skrbi in postrežbi upihnila luč življenja v najlepših letih. Naj blagopokojni uživa večni pokoj in naj tolaži Bog dobre stariše, katerim se ni zacelila rana zadana pred dvema letoma s smrtjo njih vzorne hčerke! Sploh pa že v prvem tednu novega leta štejemo štiri pogrebe, dveh odraslih in dveh mladih. Kaj šel bo?

Smarje pri Jelšah. Zadnje nedeljo je bilo oklicanih šest parov. Med srečnimi nevestami se nahaja tudi hči našega skrbnega cerkvenega ključarja Tončka Grobelšekova, ki vzame pridnega mladeniča Franca Dečmana. — Bog daj obilo sreče!

Arjavas. Dne 4. t. m. je imelo Gasilno društvo svojo božičnico v dvorani tovariša A. Vodenika v Petrovcih, ki je bila prav dobro obiskana. Po primernem pozdravu in novoletnem voščilu je nastopil domači gasilski naraščaj s prostimi vajami in v skupinah pod vodstvom tov. Franjo Svižeta. Zelo mnogo smeja je bilo pri predstavi burke »Davek na samce«, katero so večinoma domači igralci uprav izvrstno predstavljali, kljub temu, da je bilo med njimi nekaj novincev. Priporočamo se in upamo, da nas pri ponovitvi igre in nastopa naraščaja posetijo še isti prijatelji gasilstva, katere smo sedaj pogrešali.

Argentina v Južni Ameriki. Naznanjamo vsem našim znancem, da se je dne 8. decembra m. l. od nas poslovil nad vse spoštovani rojak s haloških gričev g. Jožef Emeršič. Vrnil se je po dolgih letih nazaj k svoji družini k Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Krščanskemu možu želimo obilno sreče, blagoslova in veselo bivanje na njegovi domovini! Lovrenški priseljenci v Argentini pripominjamo, da se nam še dobro godi, do sedaj smo še vsi krepki in zdravi. Zdravje in srečo želimo kar vsem znancem preko morja v domovino: Inthar Franc, Bauman Franc, Brencl Janez, Brodnjak Jakob, Mlakar Anton, Sendero Fr., Erbus Martin, Matevž in Anka Turk, Sitar Jakob, Lesar Ludvik, Ivančič Anton in Blaž Zajšek.

Novi naročniki Našega Doma.

Tek. št.	Ime in priimek	Poklic	Kraj in Pošta	Pripomba
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				

Prosimo, da tašoj pošljete položajce na gornje naslove

Sv. Lenart v Slov. gor. Kat. prosv. društvo »Zarja« priredi dne 25. jan. ob 16. uri v dvorani Narodnega doma veseloigro z godbo »Rodoljub iz Amerike«. Po igri prosta zabava.

Št. Peter pri Mariboru. Pretečeni četrtek smo pokopali 85letno Gornik Heleno, ki je bivala pri svojem zetu v Trčovi. Rajna je bila delavna ženica. — V nedeljo je bil pokopan Bregant Franc iz Nebove. Smrt ga je rešila dolgoletne bolezni. Star je bil 70 let. Umrli je bil dolga leta tudi član občinskega odbora. Naj dobri mož počiva v miru! — Število učencev kmetijsko nadaljevalne šole narašča. Veselo dejstvo za vsakogar, ki želi boljše bodočnosti kmetiskemu stanu. — Zadrúžnega tečaja sta se udeleževala tudi dva Šentpeterčana in sicer Vezjak Jože in Knuplež Lojze. — V nedeljo dne 18. t. m. priredi tukajšnje prosvetno društvo »Skala« gledališko predstavo »Naša kri« in sicer popoldan po večernicah.

Viničarski vestnik.

Posmrtninski sklad viničarjev. V zadnjem »Slovenskem Gospodarju« smo med drugim tudi omenili načrt novega posmrtninskega sklada, ustanovljenega v »Strokovni zvezi viničarjev«. Med tem, ko smo to objavili, se je na podlagi podanih predlogov že tozadevni poslovnik izgotovil, kateri pa je prejšnji načrt v bistvu zelo spremenil. Viničarjem, ki niso še člani svoje stanovske organizacije in se bodo zanimali za ta sklad, podajemo tozadevno nekaj pojasnil. Članarina v posmrtninski sklad se bode plačala od osebe, ki ni pri pristopu stara 50 let, 1 Din, ki ni stara 70 let, 2 Din; tisti pa, ki je star že nad 70 let, pa 3 Din. Članarina se pri pristopu plača za tri slučaje naprej, potem pa vselej samo za vsak smrtni slučaj posamezno. Pristopiti morajo vsi člani ene družine, posameznih se ne sprejme. Pri družinah nad tri včlanjene osebe se sprejmejo člani vsake starosti, razun otroci

Za cerkveno uporabo določene liturgične sveče Pax dobite v sledečih prodajalnah:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Franc Lipej, trgovec, Brežice

Franc Senčar, trgovec, Mala Nedelja in Ljutomer

Joža Hrastelj, trgovec, Ger. Radgona.

Trgovci, ki bi v svojem okolišu želeli dobavljati sveče Pax, se naj zglasijo na naslov: Svečarna Pax, Ljubljana, Celovška cesta 32.

Te dni so dobili čč. župni uradi okrožnica od svečarne Kopač in Co. Ta okrožnica se obrača proti svečarni Pax. Nekateri gospodje so vprašali, kako je to, da sta tu dve firmi, v katerih je Kopač. Odgovarjamo tem potom: Gospod Kopač je znan strokovnjak iz Gorice. V Ljubljani je ustanovil svečarno Kopač in Co. Ta tvrdka je registrirana in je delovala v sedanjih prostorih svečarne Pax. Og g. Kopača pa so njegove deleže pri prvotni svečarni dobili drugi v roke. Tako seveda sedaj ni lastnik firme, ki nosi njegovo ime. Ko je Duhovsko podporno društvo sklenilo ustanoviti svojo svečarno, je sprejelo k sodelovanju g. Kopača in svečarja Steleta iz Kamnika. Zato nosi svečarna Pax tudi imeni Kopač in Stele.

pod dve leti. Članarina se plača po položnici, ki jo načelstvo »Strokovne zveze viničarjev« pošlje vsakemu članu. Podpora znaša 2000 D in se izplača dedičem umrlega člana. Vse podrobnosti so razvidne v poslovniku posmrtninskega sklada, katerega naj vsak blagovoli zahtevati in se obrniti za pojasnilo k našim krajevnim zaupnikom in voditeljem skupin, ali pa naravnost na načelstvo »Strokovne zveze viničarjev« v Ljutomeru, kateri bodo vsakemu ustregli z najširšimi pojasnili. Tovariši viničarji! Nikar ne zamudite sedaj svoje prilike in zavarujte si vsi svoje družine, ker nobeden ne zna, kdaj se bode v njegovi hiši zgela sila bela žena smrt in ugrabila enega ali drugega, morda ravno v trenutku, ko boste najmanj pripravljeni v vsakem oziru. Tukaj navedena podpora 2000 D more služiti po smrti roditeljev tudi otrokom za doto. — Načelstvo.

MALA OZNANILA

Kislo zelje, lepo, dobro, kupi Lovrec, predpoldne Glavni trg, vrsta olja, zelena tabla, popoldan Slomškov trg 16. 144

Absolventa vinarske in sadjarske šole se sprejme kot praktikanta v sadjarstvo in vinarstvo. Istotam se sprejme enega močnega hlapca h konjem za vsako delo. Predstaviti se je osebno z spričevali radi plačilnih pogojev. Naslov v upravi lista. 143

Viničar s 4—5 delavnimi močmi in če mogoče z lastno živino sprejme gospa Ida Švare v Košakih št. 124 pri Mariboru. 139

Viničar s 4 delavnimi močmi se sprejme s 1. februarjem. Predstaviti Maribor, Slovenska ulica 8 I. 142

Ofer z več delavskimi močmi se sprejme s 1. februarjem. Predstaviti Maribor, Slovenska ulica 8. 141

Imam za prodati korenjake in podlago Rip. portalis, Göthe in Montikola. Jožef Krušič, p. Sv. Andraž v Halozah. 140

Malo posestvo takoj na prodaj. Na pismena vprašanja se ne odgovarja. Miloš Jurak, Guštanj. 137

Ženska, pridna in pošena, 30 do 40 let stara, katera zna tudi nekaj kuhati, se takoj za stalno sprejme: Maribor, Dravska 15. 136

Na prodaj kmetско posestvo. Iz rodbinskih razlogov se proda kmetско posestvo, ležeče ob dobri csti, v celoti, bodisi zmanjšano. Pojasnila daje pisarna dr. Milan Goriška pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 133

Razpisuje se služba cerkovnika-organista v Smartnem pri Šaleku. Prosilec mora biti samski in vojaščine prost. Prošnje na župnijski urad do 1. februarja. 130

Sadna drevesca, jabolka, črešnje, ringlote ima za prodati: Stergar Stanko, Sv. Peter pri Mariboru (Ruperče). 125

Sodarskega pomočnika sprejme za izrezavo vratec Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. Oskrba v hiši prosta. 126

Strojepisko izvežbano, večšo slovenske in nemške stenografije, sprejme notar Franc Štupica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 129

Tovorne voze, eno- in dvovprežne, parizer, z dolgimi lestvami, 6 col platiše, koleseljne, pluge, malo rabljene, zelo poceni prodaja: Martin Brus, kolarstvo, Zg. Breg pri Ptuj. 134

Mlin s hišo šte. 30 v Trnovski vasi pri Sv. Boljanku v Slov. gor. z zemljiščem vred je na prodaj. Cena 200.000 Din. Pojasnila se izvedo na licu mesta. 128

Učenka, pridna, poštenih kmetskih staršev, se sprejme v trgovino na deželi. Naslov v upravi lista pod »Poštenost«. 78

Alga, Energina kina vino, Magna, Elzafluid, Juniper, Franc Jožefovo grenčico dobite vedno v trgovini Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. 44

A 242/30-16

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin

Kr. okrajno sodišče pri Sv. Lenartu v Slov. gor. bo na predlog dedičev in vdove po dne 1. oktobra 1930 umrlem Lešniku Janezu, posestniku pri Sv. Lenartu v Slov. gor. izvršilo dne 14. februarja 1931 ob 9. uri na licu mesta v Zamarkovi javno prodajo nepremičnin vlož. šte. 21 k. o. Zamarkova, obstoječih iz parcel št. 785/1 travnik, 785/2 gozd in 785/3 gozd v skupni izmeri 2 ha, 29 a, 15 m² in v cenilni vrednosti 34.372 Din 50 p. Izklicna cena znaša 4.372 Din 30 p. Pod to ceno se ne bo prodajalo.

Natančni dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri podpisnem sodišču ob uradnih urah in na dan dražbe.

Okrajno sodišče Sv. Lenart v Slov. goricah, dne 9. januarja 1931. 135

E IX 3791/30

11

Zavezana stranka: Predan Marija, posestnica na Slivniškem Pohorju, stanujoča Renče št. 29/30.

Dražbeni oklic in poziv k napovedbi.

Na predlog Mestne hranilnice v Mariboru, zastopane po dr. Juvan Alojzu, odvetniku v Mariboru, kot zahtevajoče stranke bo dne 24. januarja 1931 dopoldne ob 10. uri pri tem sodišču v sobi šte. 11 na podstavi s tem odobrenih pogojev dražba sledečih nepremičnin:

Zemljiška knjiga Slivniško Pohorje, vl. št. 18. Označa nepremičnin: stavb. parc. št. 15 z leseno stavbo (mlinom), stavb. parc. št. 16 s prtilično, zidano, z dvojnato streho krito hišo šte. 20, lesenim svinjakom, iz kamena zidano stavbo (s stiskalnico), eno drugo zidano stavbo (hlev) in leseno kolarnico, stavb. parc. št. 16/2 z malo leseno kočjo v cenilni vrednosti Din 56.000.—, zemljiške parcele: 7 pašnikov, 6 njiv, 6 travnikov, 7 gozdov, vrt, v cenilni vrednosti Din 174.283.40, pritlikline Din 5000.—, skupaj Din 235.283.40, od česar se more odšteti vrednost dosmrtnega uživanja in gospodarstva Jakoba Predan Din 30.000.—, tako da ostane kot čista cenilna vrednost Din 205.283.40, najmanjši ponudek Din 136.854.92.

K nepremičnini zemljiška knjiga Slivniško Pohorje vl. št. 18, spadajo sledeče pritlikline: 1 kad za shranjevanje zrna in 1 stiskalnica v cenilni vrednosti 5000 Din, katera je zapopadena v zgoraj navedeni cenilni vrednosti.

Podpisano sodišče kot zemljejknjižno sodišče naj zaznamuje določitev dražbenega naroka.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek IX., dne 24. 11. 1930. 123

Kože od divjadi

pošljite nemudoma na naslov: »Divja koža« Ljubljana, velesojm. S tem se vam nudi najboljša priložnost za ugodno vnovčenje blaga. Dražba se vrši 26. jan. Najavljeno je mnogo inozemskih kupecev. 132